

Rapport

h2>Klacht

Verzoeker klaagt erover dat een met naam genoemde ambtenaar van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland een op 22 september 2006 per e-mailbericht gedane toezegging niet is nagekomen om een overzicht met gegevens omtrent het gebruik van een tennispark, door te sturen naar een persoon van het Ontwikkelingsbedrijf van de gemeente Amsterdam.

In dit verband klaagt verzoeker er tevens over dat deze politieambtenaar verwijst naar een e-mailbericht waarin deze zou hebben laten weten dat verzoeker zèlf de informatie diende te sturen naar de betreffende persoon van het Ontwikkelingsbedrijf van de gemeente Amsterdam, terwijl verzoeker dit e-mailbericht nooit heeft ontvangen en de betrokken politieambtenaar geen bewijs kan overleggen het e-mailbericht naar verzoeker verstuurd te hebben.

Tot slot klaagt verzoeker erover dat de klachtbehandelaar van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland binnen de interne klachtenprocedure niet onafhankelijk was, aangezien deze de directe chef was van de met naam genoemde politieambtenaar waarover de klacht was ingediend.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker is bestuurslid van een stichting die op vrijwilligersbasis een tennishal exploiteert op een sportpark waar meerdere sportorganisaties zijn gevestigd. Dit sportpark is gelegen direct naast de Amsterdam Arena. Tijdens activiteiten in de Amsterdam Arena zijn er verkeersafsluitingen in de directe omgeving die voor overlast zorgen bij de sportorganisaties. Over de toegang voor gebruikers van de tennishal tijdens deze activiteiten worden afspraken gemaakt met externe organisaties. Een met naam genoemde persoon van het Ontwikkelingsbedrijf van de gemeente Amsterdam (OGA) zou een coördinerende rol hebben inzake het verlenen van toegang aan huurders van de tennisbanen. Omdat verzoeker niet beschikte over het e-mailadres of telefoonnummer van deze persoon van het OGA, vond er per e-mail contact plaats tussen verzoeker en politieambtenaar X.

2. Naar aanleiding van dit e-mailcontact met X, diende verzoeker op 14 november 2006 een klacht in bij het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. In zijn klachtbrief liet verzoeker weten dat er opnieuw problemen waren ontstaan bij de toegang tot de tennishal. Verzoeker schreef dat X niet had gedaan wat van hem mocht worden verwacht en wat X per e-mail aan verzoeker had toegezegd. Volgens verzoeker had X inzake de kwestie rondom de toegang een fout gemaakt en probeerde X de schuld terug te schuiven door te verwijzen naar een e-mailbericht dat niet bestond. Volgens verzoeker was X aan het liegen

en bedriegen en diende dat hard afgestraft te worden.

3. De klacht van verzoeker werd voorgelegd aan de Commissie voor de Politieklachten Amsterdam-Amstelland (hierna: de commissie). Op 9 mei 2007 bracht de commissie naar aanleiding van de klacht van verzoeker advies uit aan de korpsbeheerder. De commissie adviseerde de korpsbeheerder zich te onthouden van een oordeel voor wat betreft de klacht over het e-mailbericht dat wel of niet verzonden zou zijn. Voor wat betreft de klacht over het niet nakomen van de toezegging door X werd de korpsbeheerder geadviseerd om deze ongegrond te verklaren.

4. Op 30 mei 2007 oordeelde de korpsbeheerder conform het advies van de commissie.

5. Op 30 oktober 2007 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman.

I. Ten aanzien van het niet nakomen van een toezegging en de verwijzing naar een onbekende e-mail

Bevindingen

1. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht komt uit de aan de Nationale ombudsman toegezonden e-mailberichten het volgende naar voren:

1.1. Een e-mailbericht van 22 september 2006 afkomstig van verzoeker vermeldt het volgende:

"Geachte heer X,

Op 1 oktober a.s. gaat de tennishal weer draaien voor zes maanden winterseizoen. Eind september/begin oktober heb ik het dan vrijwel definitieve verhuurschema beschikbaar.

Wilt u mij - ter voorkoming van een herhaling van de misverstanden - opgeven aan welke personen (en e-mailadressen) ik het schema kan toezenden? Ik meen, dat (...) (naam persoon OGA; N.o.) de coördinatie van e.e.a. op zich zou nemen, maar ik mis even haar e-mailadres en telefoonnummer.

Mag ik spoedig vernemen?

Met vriendelijke groet,

G. (verzoeker; N.o.)"

1.2. Middels een e-mailbericht gedateerd van 22 september 2006 reageert X:

"Geachte heer G.,

U kunt de gegevens naar mij doormailen dan zorg ik dat de diverse partijen een uitdraai ontvangen.

Groet X"

1.3. Op 2 oktober 2006 laat verzoeker middels een e-mail, voor zover hier van belang, het volgende aan X weten:

"Geachte heer X,

Bijgaand zend ik u het verhuurschema winter 2006-2007. Voorts laat ik nog een lijst volgen van personen die wegens functie altijd toegang moeten kunnen verkrijgen.

(...) opsomming van personen; N.o.). Mochten er de komende tijd desalniettemin problemen m.b.t. de toegang ontstaan word ik gaarne geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

G."

Als bijlage stuurde verzoeker het verhuuroverzicht 2006-2007 naar X.

1.4. Op 26 oktober 2006 schreef verzoeker per e-mail, voor zover hier van belang, het volgende:

"Geachte heer X,

Graag uw aandacht voor het volgende. Over de toegang voor gebruikers van de tennishal tijdens activiteiten in de Arena zijn (ook en in het bijzonder met u) afspraken gemaakt. In dat kader is eind september jl. met u afgesproken, dat ik het huurdersoverzicht 2006/2007 aan u zou doen toekomen en dat u vervolgens de verdere verspreiding zou coördineren. Bij mail d.d. 2-10-2006 heb ik u het overzicht doen toekomen. Gisteravond (25-10-2006) was er een activiteit in de Arena en dus een afsluiting. Ik arriveerde om ongeveer 17.30 uur en ik vertrok om ongeveer 19.15 uur. Ik moest constateren:

dat de 2 mannen (...) bij de afsluiting geen huurderslijsten hadden;

dat zij van toegang op basis van lijsten en/of huurdersbevestiging niets wisten;

dat zij niet in staat waren om met iemand te communiceren; ik heb indringend gevraagd naar u of een chef, maar zij stelden geen communicatiemiddelen beschikbaar te hebben (wat gebeurt er dan bij incidenten?).

Ik heb de mannen over de gemaakte afspraken geïnformeerd (...) en kon vervolgens doorrijden. (...) Door gebruikers van de hal ben ik die avond nog benaderd over de uiterst

moeizame toegang. Zoals iemand verwoordde: "ik heb geen zin in dat gebedel of ik er alsjeblieft in mag". Klaarblijkelijk gaat er dus weer eens iets verkeerd en worden gemaakte afspraken niet nagekomen. Ik acht dat uiterst kwalijk.

Voor de gang van zaken bij de afsluitingen bent u direct, dan wel indirect, (mede) verantwoordelijk. Ik verneem graag van u zo spoedig mogelijk, maar in ieder geval binnen 1 week:

wat er fout is gegaan en waarom;

welke maatregelen u heeft getroffen ter voorkoming van herhaling.

In dit stadium hoeft u dit stuk nog niet als een formele klacht in behandeling te laten nemen.

Afhankelijk van uw (tijdige) reactie zal ik mij daarover nader uitlaten.

Met vriendelijke groet,

G."

1.5. Op 26 oktober 2006 reageerde X per e-mail:

"Geachte heer G.,

Naar aanleiding van het telefoongesprek afgelopen maand september 2006 en de door u toegezonden mail met namenlijst, heb ik u teruggemailed met het verzoek de namenlijst te doen toekomen aan (...) van het Ontwikkelingsbedrijf van de gemeente Amsterdam (OGA). De reden hiertoe is dat ik geen opdrachten kan en mag verstrekken aan de dienst Stadstoezicht voor wat betreft de wijze van uitvoering van de controle. Deze dienst heeft een contract met OGA en volgt de afspraken die er worden gemaakt uit. De functie van de politie is in deze adviseur en ordehandhaver, -beschermer van de verkeersregelaar/controleur-. Derhalve verzoek ik u, andermaal, de namenlijst aan (...) te doen toekomen. Ik moge u adviseren de namenlijst voor de uitvoerders van de dienst Stadstoezicht snel overzichtelijk, begrijpelijk en onder alle weersomstandigheden uitvoerbaar te laten zijn. Ik vertrouw erop u voldoende te hebben geïnformeerd, een vriendelijke groet vergezelt deze mail,

X"

1.6. Op 29 oktober 2006 schreef verzoeker per e-mail:

"Geachte heer X,

Uw reactie verbaast en verrast mij ten zeerste. Ten eerste is uw reactie regelrecht in tegenspraak met uw eerdere mededeling met als inhoud "stuur maar naar mij, dan zal ik het verder regelen". Ten tweede is mij de door u genoemde e-mail totaal onbekend. U geeft nu aan "heb ik u teruggemaid" maar een bijbehorende datum ontbreekt, zodat uw verwijzing wel erg vaag is. Een dergelijke mail heeft mij niet bereikt en indien deze mail mij wel bereikt zou hebben had ik de betreffende stukken - dankzij de moderne communicatietechnieken - eenvoudig kunnen doorzenden. Bij het niet doorzenden in dat geval had ik geen enkel belang en niet doorzenden zou alleen maar problemen veroorzaken. Vooralsnog moet ik aannemen, dat de door u genoemde e-mail niet bestaat, althans door u niet is verzonden. Dat zou impliceren, dat het waarheidsgehalte van de inhoud van uw mail d.d. 26-10-2006 zeer betrekkelijk is. Ik nodig u gaarne en indringend uit deze gesignaleerde onduidelijkheid te verhelderen. Ten derde had u van de door u genoemde antwoordmail aan mij toch zeer eenvoudig een cc aan (...) kunnen zenden. (...) was dan geïnformeerd geweest en ik had dan direct het e-mailadres van (...) gehad. Met deze 'dienstverlening' had u niets misdaan. Enige dienstbaarheid in deze zou overigens sowieso wenselijk zijn. Ik wijs u erop dat u in deze te maken heeft met sportvrijwilligers, die aan hun werk veel vrije tijd kwijt zijn aan o.a. aan dit gedonder waar ze niet om gevraagd hebben en dat deze mensen ook nog eens de medefinanciers zijn van uw maandelijkse tegemoetkoming. Ik verzoek thans:

mij aan te geven op welke datum en op welk tijdstip de door u genoemde e-mail verzonden zou zijn en ik verzoek u mij een bewijs (print) van de verzending op dat moment te doen toekomen;

mij alsnog het e-mailadres van (...) op te geven.

Ik verzoek u op zeer korte termijn te reageren. Vervolgens zal ik - naar ik nu vermoed - nog nader reageren.

Met vriendelijke groet,

G."

1.7. Op 6 november 2007 schreef verzoeker per e-mail:

"Geachte heer X,

N.a.v. mijn e-mail d.d. 29-10-2006 heeft u niet meer gereageerd. Graag zie ik alsnog uw reactie tegemoet; ook indien u niet nader wenst te reageren verneem ik dat graag omgaand. Het e-mailadres van (...) heb ik inmiddels van (...) ontvangen. Indien ik niet uiterlijk a.s. vrijdag 10 november van u heb vernomen, zal ik moeten concluderen, dat u verder in het geheel niet meer wenst te reageren.

Met vriendelijke groet,

G."

2. Uit een rapport van de politie, dat op 21 november 2006 is opgemaakt, blijkt dat X tijdens een gesprek met zijn direct leidinggevende heeft aangegeven bijna 100% zeker te zijn dat hij wel een e-mail naar verzoeker had gestuurd.

3. Op 20 december 2006 liet X in een schriftelijke verklaring aan de commissie het volgende weten. Sinds 1988 trad hij op als adviseur op het gebied van verkeerszaken en inrichting van de openbare ruimten in Amsterdam-Zuidoost. X wees erop dat niet alleen hij maar ook de partners (OGA, Stadsdeel Amsterdam-Zuidoost) verzoeker meerdere keren meegedeeld hadden dat niet X verantwoordelijk was voor de wijze van controleren bij de afsluiting, maar OGA en de dienst Stadstoezicht. X verklaarde dat het niet zijn taak noch zijn verantwoordelijkheid was om verzoeker behulpzaam te zijn met zijn verzoek. Toch had X verzoeker behulpzaam willen zijn door het versturen van de e-mail op 22-09-2006 (zie Bevindingen onder 1.2.). X verklaarde de namenlijst en het verhuurschema vervolgens te hebben verstrekt aan de vertegenwoordiger van de dienst Stadstoezicht tijdens het eerstvolgende Operationeel Evenementen Overleg. Dit overleg vindt wekelijks plaats en heeft betrekking op alle operationele activiteiten en inzet van partners rondom evenementen in het stadion Amsterdam-Arena. Ook OGA is daarin een partner en neemt om die reden deel aan dat overleg. Kort nadat X de namenlijst had verstrekt, vernam hij dat het niet goed ging met tennissers bij de slagboom, waarop X aan verzoeker een e-mail stuurde met het verzoek om aan (...) de namenlijst en verhuurschema te zenden (zie Bevindingen onder 1.5.).

X liet verder weten dat hij geen gevolg kon geven aan het verzoek om bewijs te leveren voor het verzenden van de e-mail, omdat hij regelmatig de 'sent items box' en delete box' leegde indien zaken, voor zover hij kon overzien, afgehandeld waren. Navraag bij de ICT-afdeling van politie leerde hem dat het wel mogelijk was om sent-/gedeelte items terug te halen. Hem werd door deze afdeling meegedeeld dat als de datum van verzenden echter niet bekend was en in een periode van meerdere dagen moest worden gezocht, dat dit een uiterst langdurig onderzoek werd en enige duizenden euro's zou kosten. X liet weten dat de districtschef om die reden geen opdracht had verstrekt voor het onderzoek.

4. Op 25 maart 2007 liet verzoeker schriftelijk weten dat hij zich afvroeg wanneer X de namenlijst aan de dienst Stadstoezicht had overgedragen en hoe X aan deze lijsten was gekomen als X inderdaad zijn mailboxen regelmatig zou legen.

5. De commissie overwoog dat X met de gedane toezegging aan verzoeker het vertrouwen bij hem had gewekt dat hij ervoor zorg zou dragen dat hij het bewuste overzicht zou doorsturen naar de juiste personen. De commissie achtte het aannemelijk dat X voorafgaand aan de e-mails van eind oktober 2006 de betreffende lijst tijdens het Operationeel Evenementen Overleg had verspreid.

Daar voor de commissie niet viel te achterhalen of X de bewuste e-mail had verstuurd en de commissie niet had kunnen vaststellen welke verklaring daaromtrent juist of onjuist was, besloot de commissie zich voor wat betreft dit klachtonderdeel van een oordeel te onthouden.

6. Politieambtenaar X heeft op 11 augustus 2008 tegenover een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman het volgende verklaard:

"Op 22 september 2006 was ik bij het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland werkzaam als politievertegenwoordiger van de afdeling 'Voetbal en Evenementen'. Op dit moment vervul ik die functie nog steeds. Ik werk inmiddels ongeveer 35 jaar bij dit korps. Vanaf het begin van het realiseren van de Amsterdam Arena, zo rond 1995, ben ik betrokken geweest bij het voorbereiden van - en uitvoeren van het beleid inzake het beperken van verkeersoverlast voor particulieren en verenigingen. In dat kader heb ik veel contact met diverse verenigingen om voor hen de overlastproblematiek zoveel mogelijk tegen te gaan. Ik ben verder betrokken bij besluiten over verkeersmaatregelen die worden genomen in dit betreffende district of bij besluiten buiten het district die van invloed op dit district kunnen zijn. Ook ben ik betrokken bij alle grootschalige evenementen die worden gehouden in de Arena waarbij verkeersmaatregelen ter sprake komen. Tijdens evenementen treed ik ook op als verkeerscommandant. Om de overlast tijdens activiteiten in de Arena voor de verenigingen die in de buurt van de Arena zijn gelegen zoveel mogelijk te beperken, is hen geadviseerd om gebruik te maken van pasjes. De tennisvereniging heeft ervoor gekozen om met een namenlijst te werken. De heer (...) (naam verzoeker Y, N.o.) weigerde om de leden van de tennisvereniging gebruik te laten maken van pasjes, want dit zou voor de tennisvereniging teveel tijd en geld kosten. De heer Y stelt zich op het standpunt dat, omdat de verkeersoverlast wordt veroorzaakt door derden, dat deze derden de overlast maar moeten oplossen en niet de tennisvereniging. De heer Y overhandigde mij dan ook al enkele jaren steeds vóór het begin van het tennisseizoen een namenlijst die ik dan op mijn beurt weer doorgaf aan de direct verantwoordelijke persoon. Dit is op deze wijze meerdere jaren goed gegaan. Op de bewuste dag wist een verkeersregelaar echter niets af van zo'n namenlijst van de tennisvereniging en kregen een of meer huurders van tennisbanen geen toegang door de wegafsluiting. Volgens de heer Y is het mijn schuld dat deze mensen niet over de lijst beschikten en dat de huurders van het tennispark geen toegang kregen en concludeerde de heer Y dat ik de namenlijst 'dus' niet had doorgestuurd naar mevrouw Q. Dat ik de namenlijst zou doorsturen heb ik overigens toegezegd in een e-mail van 22 september 2006. Mevrouw Q werkte destijds voor het Ontwikkelingsbedrijf van de gemeente Amsterdam (OGA) en is opdrachtgever voor de verkeersmaatregelen voor de Dienst Stadstoezicht. Deze Dienst is weer belast met het daadwerkelijk uitvoeren van de verkeersafsluitingen. Ik heb de heer Y meerdere keren uitgelegd dat niet ik de verantwoordelijke persoon ben inzake problemen bij de slagboom, maar mevrouw Q. Ik begrijp overigens niet waarom de heer Y mij die bewuste avond niet heeft gebeld. De heer Y heeft mijn telefoonnummer en ik had die avond gewoon dienst als

verkeerscommandant. Waarschijnlijk had het probleem rondom de toegang dan direct opgelost kunnen worden. U houdt mij voor dat de heer Y erover klaagt dat ik de namenlijst niet zou hebben doorgestuurd naar de juiste persoon. De bewuste namenlijst heb ik echter wel degelijk doorgestuurd naar de verantwoordelijke persoon. Nadat de heer Y mij de lijst als bijlage bij een e-mail had toegestuurd, wilde ik tijdens het eerstvolgende operationeel evenementen overleg (OEO) deze lijst overhandigen aan mevrouw Q. Aan het OEO neemt mevrouw Q van het OGA deel, alsook de brandweer, de politie, de GG&GD, een vertegenwoordiger van Ajax en eventueel een vertegenwoordiger van de bewuste activiteit in de Arena. Meestal ben ik tijdens dit overleg aanwezig namens de politie. Mevrouw Q was tijdens dit eerstvolgende overleg echter niet aanwezig. Het volgende overleg vond een week daarna plaats. Ik kon niet aanwezig zijn bij dit overleg en heb aan een collega van mij gevraagd of hij de bewuste lijst wilde overhandigen. Deze collega heeft mij achteraf bevestigd dit te hebben gedaan. Deze collega heeft de lijst overhandigd aan een persoon van de Dienst Stadstoezicht. De namenlijst is dus niet via mevrouw Q, maar rechtstreeks aan de Dienst Stadstoezicht gegeven. Later heb ik de namenlijst nog per e-mail gestuurd aan mevrouw Q zelf, omdat zij ook een kopie van deze lijst wilde hebben. Dit weet ik zeker en kunt u bij haar ook nagaan. U vraagt mij waarom ik de heer Y niet op de hoogte heb gebracht dat ik de namenlijst daadwerkelijk heb overhandigd aan de juiste persoon. Dit heb ik wel degelijk gedaan. Ik heb de heer Y geschreven dat de namenlijst is overhandigd aan de betrokken personen. Dit heb ik per e-mail gedaan. Deze e-mail is echter nooit door de heer Y ontvangen. Mijn leiding heeft besloten geen onderzoek in te stellen om deze e-mail te achterhalen vanwege de hoge kosten die daarmee gepaard gaan.

U vraagt mij wie mijn directe chef is. Dat is formeel niet de heer Z. De afdeling waar ik werk valt onder de Chef Operationele Zaken (C.O.Z.), op dit moment mevrouw S. De heer Z is aangesteld als coördinator van de afdeling 'voetbal en evenementen' en is verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken. Ten aanzien van beoordelingen en functioneringsgesprekken, die met mij zijn gehouden in de afgelopen jaren, was hij adviseur van de C.O.Z. De heer Z maakte in concept het functionerings- of beoordelingsverslag op. Daarna werd dit verslag door de C.O.Z. met mij besproken en ondertekend door C.O.Z. De districtschef ondertekent vervolgens de beoordeling en vervolgens wordt dit besluit mij ter hand gesteld. Dat de heer Y het idee heeft dat de heer Z mijn direct leidinggevende is, kan ik me niet voorstellen. Zover ik me kan herinneren van de afgelopen periode 1992-2006 ben ik niet met de heer Z in vergaderingen geweest waarbij de heer Y aanwezig was. Voorts heb ik altijd aangegeven, indien dit noodzakelijk was, dat ik met mandaat van de districtschef mijn advies als politie gaf."

7. Op 11 augustus 2008 bevestigde mevrouw Q tegenover een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman dat zij destijds inderdaad de bewuste namenlijst heeft ontvangen van X.

Beoordeling

Ten aanzien van het niet nakomen van een gedane toezegging

8. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat X het overzicht met gegevens niet heeft doorgestuurd naar een persoon van het Ontwikkelingsbedrijf van de gemeente Amsterdam (OGA). X stelt zich op het standpunt dat hij het bewuste overzicht heeft verstrekt aan de vertegenwoordigers van de Dienst Stadstoezicht tijdens het eerstvolgende Operationeel Evenementen Overleg.

9. In de onderhavige situatie oordeelt de Nationale ombudsman als volgt. De Nationale ombudsman heeft geen reden om te twijfelen aan de verklaring van X. Dat daarmee het bewuste overzicht met gegevens omtrent het gebruik van het tennispark weliswaar niet is overhandigd aan mevrouw Q maar aan de Dienst Stadstoezicht, doet daar niet aan af nu deze Dienst feitelijk is belast met het uitvoeren van de verkeersafsluitingen. Voorts heeft de Nationale ombudsman mee laten wegen dat de heer X op een later tijdstip het overzicht eveneens aan mevrouw Q van OGA heeft verstuurd. De Nationale ombudsman concludeert dan ook dat betrokken politieambtenaar X heeft voldaan aan zijn toezegging zoals verwoord in zijn e-mail van 22 september 2006.

Dit onderdeel van de klacht mist dan ook feitelijke grondslag.

Ten aanzien van de verwijzing naar een niet verstuurde e-mail

10. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat de bewuste e-mail nooit door X is verzonden; X stelt zich op het standpunt dat hij dit e-mailbericht wel degelijk heeft verzonden, maar daarvoor geen bewijs meer heeft aangezien hij de verzonden mail heeft gewist. Vanwege de hoge kosten die gemoeid zijn met het achterhalen van gewiste e-mailberichten heeft de politie besloten daarvoor geen opdracht te verstrekken.

11. De Nationale ombudsman constateert dat de lezingen over het wel of niet versturen van de bewuste e-mail uiteenlopen. De Nationale ombudsman acht het in deze kwestie niet onjuist dat nader onderzoek naar de verzending van de e-mail niet heeft plaatsgevonden. Daarbij heeft de Nationale ombudsman rekening gehouden met een afweging van belangen en afgelegde verklaringen van de politie. De Nationale ombudsman ziet geen omstandigheid waardoor aan de ene lezing meer betekenis moet worden gehecht dan aan de andere en onthoudt zich om die reden van het geven van een oordeel.

II. Ten aanzien van de interne klachtenprocedure

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de klachtbehandelaar van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland binnen de interne klachtenprocedure niet onafhankelijk was,

aangezien deze de directe chef was van de met naam genoemde politieambtenaar waarover de klacht was ingediend.

2. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht komt uit de aan de Nationale ombudsman toegezonden informatie het volgende naar voren:

2.1. Inspecteur Z van het betrokken politiekorps heeft op 21 november 2006 een rapport opgesteld inzake de afhandeling van de klacht van verzoeker. Uit dit rapport blijkt dat Z een dag eerder een gesprek had gehad met verzoeker naar aanleiding van zijn klacht om de optie van bemiddeling te bespreken. Volgens Z gaf verzoeker tijdens dat gesprek aan het 'vreemd' te vinden dat de directe chef van X als bemiddelaar optrad.

2.2. Op 29 november 2006 schreef een commissaris van politie aan het klachtensecretariaat van het betrokken politiekorps dat Z de klacht had behandeld. De klacht had niet geleid tot een geslaagde bemiddeling en de klacht werd voorgelegd aan de commissie.

2.3. Op 25 maart 2007 herhaalde verzoeker zijn standpunt het 'vreemd' te vinden dat de directe chef van X als bemiddelaar optrad. Volgens verzoeker had Z een klacht kunnen voorkomen door een gesprek met hem aan te gaan en had Z, door het weigeren van zo'n gesprek, willens en wetens het indienen van een klacht geforceerd. Gezien de betrokkenheid van Z was deze volgens verzoeker dan ook niet de juiste persoon om als klachtbehandelaar op te treden.

2.4. In de brief van 30 oktober 2007 gericht aan de Nationale ombudsman liet verzoeker weten dat de klachtenprocedure naar zijn mening niet op een correcte wijze was uitgevoerd.

3. De korpsbeheerder verwees in zijn reactie van 4 juni 2008 aan de Nationale ombudsman naar artikel 9 eerste lid van de klachtenregeling (zie Achtergrond, onder 1.1.). Volgens de korpsbeheerder was in het onderhavige geval de klachtbehandelaar niet zo nauw betrokken bij de gedraging waarover was geklaagd, dat hij daarover diende te worden gehoord. Om die reden bleef de korpsbeheerder bij zijn standpunt dat dit klachtonderdeel niet gegrond was.

4. De plaatsvervanger van de commissaris van het betrokken politiedistrict liet op 4 augustus 2008 telefonisch tegenover een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman weten dat Z niet de direct leidinggevende van X is. Z heeft de functie van projectleider en er bestaat geen hiërarchische verhouding tussen Z en X.

Beoordeling

1. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Dit betekent dat een ambtenaar die is belast met het inhoudelijke onderzoek naar een klacht onafhankelijk en objectief het onderzoek dient te kunnen doen.

2. De behandeling van een klacht dient te gebeuren door een persoon die niet bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft, betrokken is geweest (zie Achtergrond, onder 2.). De klachtenregeling van de politieregio Amsterdam-Amstelland bevat aanvullende voorschriften. Een klacht wordt niet behandeld door een ambtenaar over wiens gedraging wordt geklaagd of door een ambtenaar die bij de gedraging waarover wordt geklaagd, zodanig betrokken was dat hij daarvoor dient te worden gehoord. De klacht wordt evenmin behandeld door een ambtenaar die onder- of nevensgeschikt is aan de beklagde. In een bijzonder geval kan de korpschef daarvan gemotiveerd afwijken (zie Achtergrond, onder 1.2.).

3. Uit telefonisch ingewonnen informatie is de Nationale ombudsman gebleken dat Z niet de directe chef was of is geweest van X en dat er geen hiërarchische verhouding tussen hen bestond. Tegelijkertijd is tijdens het bewuste telefoongesprek bevestigd dat Z destijds als projectleider werkzaam was bij de afdeling 'Coördinatie Voetbal/ Evenementen' van het betrokken politiekorps. De Nationale ombudsman gaat ervan uit dat er daardoor mogelijk bij verzoeker de indruk is gewekt dat Z de directe chef van X was. Dat betekent naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet dat Z daardoor geen rol had mogen spelen inzake de klachtbehandeling. Aangezien er in deze situatie geen sprake is van onder- of nevensgeschiktheid van Z aan X en de klacht van verzoeker in eerste instantie geen betrekking had op Z zelf, heeft de politie de klacht van verzoeker in overeenstemming met de klachtenprocedure behandeld. Nu niet is gebleken van een onzorgvuldige klachtbehandeling, heeft de politie dan ook niet gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland te Amsterdam, mist feitelijke grondslag ten aanzien van het niet nakomen van een toezegging.

De klacht ten aanzien van de vermeende partijdigheid van de klachtonderzoeker in de interne klachtenprocedure, is niet gegrond.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van de verwijzing naar een al dan niet verstuurde e-mail.

Onderzoek

Op 31 oktober 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer G. te Duivendrecht, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland te Amsterdam.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Van deze gelegenheid werd gebruik gemaakt.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Géén van de betrokkenen gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

E-mailberichten van 22 september, 2, 26 en 29 oktober en 6 november 2006 tussen verzoeker en betrokken politieambtenaar X.

Klachtbrief van verzoeker gericht aan het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland van 14 november 2006.

Rapport van inspecteur Z van 21 november 2006.

Verklaring van politieambtenaar X gericht aan de Commissie voor de Politieklachten van 20 december 2006.

Advies van de Commissie voor de Politieklachten van 9 mei 2007.

Beslissing van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland van 30 mei 2007 op de klacht van verzoeker.

Klachtbrief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 30 oktober 2007.

Standpunt van de korpsbeheerder van 4 juni 2008 op de klacht van verzoeker.

Reactie van verzoeker op het standpunt van de korpsbeheerder van 19 juni 2008.

Telefonisch afgelegde verklaring van betrokken politieambtenaar X van 11 augustus 2008.

Reactie van verzoeker op de telefonisch afgelegde verklaring van 5 september 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Klachtenregeling politieregio Amsterdam-Amstelland 2004

1.1. Artikel 9, eerste lid

"Een klacht wordt niet behandeld door een ambtenaar over wiens gedraging wordt geklaagd of door een ambtenaar die bij de gedraging waarover wordt geklaagd, zodanig betrokken was dat hij daarover dient te worden gehoord."

1.2. Artikel 9, tweede lid

"De klacht wordt evenmin behandeld door een ambtenaar die onder- of nevensgeschikt is aan de beklagde. In een bijzonder geval kan de korpschef hiervan gemotiveerd afwijken."

2. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:7

"1. De behandeling van de klacht geschiedt door een persoon die niet bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft, betrokken is geweest.

2. [...]"